

Legal Update

Září 2007

Obsah

Vybraná legislativa publikovaná ve Sbírce zákonů

Navrhovaná legislativa EU

Přehled legislativních návrhů projednávaných Parlamentem ČR

Nově publikovaná judikatura

Informace uvedené v tomto bulletinu jsou prezentovány na základě našeho nejlepšího přesvědčení a poznatků získaných v době, kdy byl tento text dán do tisku. Nicméně konkrétní informace vztahující se k tématům uvedeným v tomto bulletinu by měly být konzultovány dříve, než na jejich základě bude učiněno investiční rozhodnutí.

Za účelem získání dalších informací kontaktujte, prosím, partnera/managéra, s nímž jste obvykle ve spojení, nebo:

Bankovní a finanční služby:
Pavel Jendrůlek

Fúze a akvizice:
Daniel Weinhold, Dušan Kmoch

Soudní/arbitrážní řízení:
Milan Polák, Ondřej Havránek

Informační technologie a duševní vlastnictví:
Martin Lukáš

Soutěžní právo/právo EU:
Thilo Hoffmann, David Emr

Pracovní právo:
Milan Polák

Nemovitosti:
Pav Younis, Ivan Sagál

© 2007 Weinhold Legal.
Všechna práva vyhrazena.

Pevně věříme, že shledáváte Legal Update užitečným zdrojem informací. Váš názor na tento bulletin, zejména jeho obsah, formát a periodicitu, zůstává i nadále předmětem našeho zájmu.

Své připomínky laskavě zasílejte na e-mailovou adresu:

Irena.Galoczova@weinholdlegal.com nebo prostřednictvím faxu na číslo +420 225 335 444 k rukám Ireny Galoczové, anebo kontaktujte osobu, s níž jste obvykle ve spojení.

VYBRANÁ LEGISLATIVA PUBLIKOVANÁ VE SBÍRCE ZÁKONŮ

Zákon č. 159/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů

a) Změna zákona o investičních pobídkách

Zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách, ve znění pozdějších předpisů, poskytuje právní rámec pro poskytování investičních pobídek, přímo na jeho základě lze poskytovat veřejnou podporu bez nutnosti schvalování jednotlivých případů veřejné podpory Evropskou komisí.

Novela přináší změnu ve všeobecných podmínkách pro poskytování investičních pobídek:

§ ruší se tzv. podmínka hi-tech (tj. 50% pořizovací ceny výrobní linky muselo být tvořeno zařízeními uvedenými v nařízení vlády č. 185/2002 Sb.; toto nařízení se ruší);

§ strojní zařízení pořízené za tržní cenu, určené pro výrobní účely a vyrobené ne více než 2 roky před pořízením; hodnota tohoto strojního zařízení musí tvořit nejméně 60% celkové hodnoty pořízeného dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku dle § 6a odst. 1 zákona o veřejných pobídkách;

§ snižuje se pořizovací hodnota majetku, který má být s pomocí veřejné podpory pořízen z 200.000.000,-Kč na 100.000.000,-Kč, a částka která musí být kryta vlastním kapitálem právnické osoby nebo vlastními prostředky fyzické osoby ze 100.000.000,-Kč na 50.000.000,-Kč (zde uvedené částky se snižují na 60.000.000,-Kč, respektive 30.000.000,-Kč jestliže celá investiční akce by měla být realizována v obvodu, kde je míra nezaměstnanosti nejméně o 25% vyšší než průměrná míra nezaměstnanosti v ČR, v místech s nezaměstnaností o 50% vyšší postačí pořízení majetku v částce 50.000.000,-Kč, přičemž alespoň 25.000.000,-Kč musí být z vlastních zdrojů);

§ dříve bylo možné začít pořizovat dlouhodobý hmotný a nehmotný majetek nejdříve od dne předložení záměru získat investiční pobídky, nově pak až ode dne vydání potvrzení příslušnou organizací, že žadatel může splnit všechny všeobecné a zvláštní podmínky pro poskytnutí investičních pobídek.

Zákon nyní výslovně stanoví, že do určených limitů se nezapočítávají platby na základě smlouvy umožňující užívání věci před nabytím vlastnického práva.

Nově lze záměr a dokumenty vyžadované zákonem předkládat elektronicky.

Ke zrychlení řízení o poskytování pobídek rovněž přispěje nově zřízená povinnost příslušných ministerstev posoudit splnění podmínek pro poskytnutí pobídek do 30 dnů od doručení podkladů, ve stejné lhůtě se musí vyjádřit obec, na jejímž katastrálním území bude uskutečněna výstavba nebo umístěno strojní zařízení. Novela přináší i další drobné změny v řízení, jež by měly mít za následek zrychlení vydávání příslibu investičních pobídek.

Investiční pobídky poskytnuté před 2. červencem 2007 zůstávají v platnosti za podmínek a v rozsahu, v jakém byly poskytnuty. Řízení zahájená před uvedeným datem se dokončí a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů, s výjimkou ustanovení § 2 odst. 2 písm. g) zákona o investičních pobídkách, které se použije pouze do 30. června 2007.

b) Změna zákona o daních z příjmů

Poplatník daně, kterému byl poskytnut příslib investiční pobídky, může uplatňovat slevy na dani nově pouze v pěti (dříve v deseti) po sobě následujících zdaňovacích obdobích následujících po poskytnutí příslibu.

Zákon nabyl účinnosti dne 2. července 2007.

Zákon č. 170/2007 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti se vstupem České republiky do schengenského prostoru

Zákon, kterým se mění některé zákony v souvislosti se vstupem České republiky do schengenského prostoru, byl přijat zejména k zajištění národní úpravy právních podmínek pro provozování tzv. Schengenského informačního systému (dále jen „SIS“) ve variantě SISone4all, která modifikuje stávající schengenský informační systém a umožňuje rozšíření schengenského prostoru o nové členské státy bez Kypru k 31. prosinci 2007.

Podmínkou je splnění všech schengenských standardů včetně zprovoznění SIS v daném státě.

Česká republika již převážnou část schengenského *acquis* implementovala.

a) Změna zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky

Zákon č. 170/2007 Sb. omezuje právo přístupu subjektu dat k osobním údajům zpracovaným Policií ČR a právo požadovat bezplatnou likvidaci nebo opravu osobních údajů tak, že žádost lze podat pouze jednou ročně.

b) Změna zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu

Novela reaguje na plánované připojení ČR k SIS a na možnost využívat SIS pro účely trestního řízení. Soudy a státní zastupitelství nemají oprávnění k přímému přístupu do SIS, mohou však žádat o poskytnutí informace obsažené v SIS Policií ČR, která má přímý přístup do SIS, je-li taková informace zapotřebí pro účely trestního řízení.

Národní člen působící v Evropské jednotce soudní spolupráce (dále jen „člen Eurojustu“) a jeho asistent nepřistupují k těmto údajům prostřednictvím Policie ČR, ale prostřednictvím Eurojustu.

Dále novela upravuje evropský zatýkácí rozkaz, který stanoví rovnocennost záznamu o vyžádané osobě pořízeného podle článku 95 Schengenské prováděcí úmluvy s evropským zatýkáčím rozkazem obsahujícím náležitosti uvedené v § 405 trestního řádu.

K pořízení záznamu v SIS za účelem zatčení a předání osoby, na kterou byl vydán evropský zatýkácí rozkaz, se stanoví povinnost soudu zaslat evropský zatýkáčím rozkaz Policejnímu prezidiu ČR. Kromě toho se evropský zatýkáčím rozkaz zašle na vědomí Ministerstvu spravedlnosti, které tyto informace potřebuje pro statistické účely i pro monitorování aplikace zákonné úpravy v praxi a pro její vyhodnocení.

Právní úprava v případě zajištění věci, po které se mezinárodně pátrá (např. odcizené vozidlo), byla dosud nedostatečná. Proto novela zavádí možnost předběžného zajištění movité věci pro účely mezinárodní pomoci podle hlavy 25. trestního řádu. Předmětnou věc je možné zajistit nejdéle na dobu 10 dnů.

c) Změna zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky

Stávající právní úprava umožňuje vyhoštění, které se vztahuje i na území jiných států než je ČR. Nově bude skutečností rozhodnou pro odepření

vstupu osoby na území státu schengenského prostoru záznam do SIS, nikoli pouze samotné rozhodnutí o vyhoštění.

Novela dále upravuje výčet orgánů s právem přístupu k záznamům vedeným v SIS za účelem boje s nelegální migrací, včetně boje proti terorismu.

Kromě výše zmíněných zákonů, se novela dotýká následujících zákonů:

- § č. 325/1999 Sb., o azylu,
- § č. 185/2004 Sb., o Celní správě ČR
- § č. 13/1993 Sb., celní zákon,
- § č. 361/2000 Sb., o silničním provozu,
- § č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích,
- § č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů,
- § č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu.

Zákon nabývá účinnosti dne 1. ledna 2008.

Zákon č. 216/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů

Novela reaguje na poslední změnu právní úpravy posuzování vlivů na životní prostředí z roku 2006, když odstraňuje některé nedostatky spočívající v existenci jednotného postupu při posuzování vlivů záměrů kategorie II dle přílohy č. 1 zákona, tj. záměrů vždy vyžadujících zjišťovací řízení, bez ohledu na dosažení zákonem stanovených hodnot. Na základě přijaté novely budou záměry kategorie II dosahující zákonných hodnot vždy podléhat zjišťovacímu řízení. Záměry, které těchto hodnot dosahovat nebudou, budou nově podléhat zjišťovacímu řízení pouze tehdy, stanoví-li tak příslušný úřad s ohledem na obecné zásady obsažené v zákoně č. 100/2001 Sb.

Nově se rovněž zavádí odlišný způsob oznamování a posuzování významných vlivů na životní prostředí u podlimitních záměrů, a to formou formuláře Oznámení podlimitního záměru.

Novela taktéž sjednocuje jednotlivé úkony při tzv. vrácení dokumentace a dále nově upravuje některé lhůty. Nová úprava umožňuje vrácení dokumentace

z formálního hlediska bez nutnosti tuto dokumentaci rozesílat a zveřejňovat ji. Tímto se do budoucna předejde připomínkování zjevných nedostatků, které bude možné vyloučit již ve fázi samotného podání žádosti. Některé lhůty byly nově upraveny tak, aby nedocházelo k opakování procesně stejných úkonů a neprodlužoval se tak proces posuzování bez procesního efektu.

Zákon nabyl účinnosti dne 22. srpna 2007.

NAVRHOVANÁ LEGISLATIVA ČR

Tato část obsahuje vybrané legislativní návrhy projednávané v současné době Parlamentem České republiky, příp. další významné, Parlamentem České republiky dosud neprojednávané návrhy. Informace jsou čerpány převážně z internetové databáze Poslanecké sněmovny, Senátu Parlamentu České republiky, vlády a jednotlivých ministerstev.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (sněmovní tisk č. 254/0)

Vláda na svém zasedání schválila novelu občanského soudního řádu, která má do našeho právního řádu zavést institut elektronického platebního rozkazu. Elektronický platební rozkaz má zejména urychlit rozhodovací proces a ulehčit práci soudům.

Institut elektronického platebního rozkazu navazuje na stávající rozkazní řízení a počítá se zavedením elektronického formuláře, který žalobce vyplní, podepíše zaručeným elektronickým podpisem a odešle soudu. Jedinou podmínkou pro zahájení řízení a vydání elektronického platebního rozkazu je zaplacení soudního poplatku a správné vyplnění formuláře. Při splnění všech náležitostí vydá soud automatizovaně elektronický platební rozkaz.

Nová úprava elektronického platebního rozkazu reaguje na současnou situaci, kdy dochází k nárůstu tzv. nesporných pohledávek a do budoucna lze očekávat další zvýšení počtu žalob. Elektronický platební rozkaz má ulehčit práci soudcům a soudním úředníkům, kteří se tak budou moci zabývat jinou agendou a soudní proces se díky tomu zrychlí.

Elektronické platební rozkazy budou vydávat věcně a místně příslušné soudy. Žalovaný bude moci podat odpor ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení

elektronického platebního rozkazu. V takovém případě soud platební rozkaz zruší a podobně jako v situaci, kdy se nepodaří platební rozkaz doručit, postoupí spis obecnému soudu, který nařídí jednání.

Vedle elektronického platebního rozkazu bude i nadále existovat klasický písemný platební rozkaz a směnečný (šekový) platební rozkaz, které budou fungovat stejně jako v současnosti. Bude tak na volbě žalobce, který ze způsobů použije, aby se domohl svého práva.

Pokud novela občanského soudního řádu, která elektronický platební rozkaz zavádí, projde oběma komorami Parlamentu a podepíše jej prezident, začne platit od 1. ledna 2008.

K návrhu novely zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu a o změně některých dalších zákonů na úseku poskytování investičních služeb a organizování regulovaných trhů v souvislosti s implementací směrnice MiFID a dalších směrnic

Legislativní rada vlády připravuje návrh novely zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu a o změně některých dalších zákonů na úseku poskytování investičních služeb a organizování regulovaných trhů. Návrh zákona transponuje některé směrnice Evropských společenství v oblasti finančního trhu. Návrh konkrétně transponuje

- a) směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice rady 93/22/EHS (dále jen „**MiFID**“),
- b) směrnici Komise 2006/73/ES ze dne 10. srpna 2006, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokud jde o organizační požadavky a provozní podmínky investičních podniků a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (dále jen „**Prováděcí směrnice**“),
- c) směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES, která dosud nebyla plně zapracována v předchozích novelizacích, a

- d) směrnice Komise 2007/14/ES ze dne 8. března 2007, kterou se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu.

Transpozice výše uvedených směrnic tedy především zasahuje dvě právní oblasti. První oblast zahrnuje regulaci investičních služeb a organizování trhu s finančními nástroji a druhá oblast zahrnuje úpravu požadavků na transparentnost emitentů, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu. V druhé oblasti novela zákona pouze dokončuje implementaci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES.

Transpozice směrnic týkajících se regulace investičních služeb a organizování trhu s finančními nástroji

MiFID a výše uvedené směrnice nově upravují rozsah regulace investičních služeb a investičních nástrojů. Oproti stávajícímu stavu dochází k rozšíření regulace, kdy je např. nově mezi hlavní investiční služby zařazeno investiční poradenství. Podléhat režimu zákona o podnikání na kapitálovém trhu budou též organizátoři komoditních burz, pokud na nich budou obchodovány komoditní deriváty.

Nově též dojde k rozšíření rozsahu pravidel činnosti a hospodaření obchodníka s cennými papíry, např. podrobnější pravidla pro outsourcing činností apod. Rozsáhleji se upravují pravidla pro jednání se *zákazníky*, kdy se doplňuje tzv. *kategorie zákazníků na profesionální a neprofesionální*, přičemž každému z nich je pak zajištěna různá míra ochrany.

Za profesionálního zákazníka se dle navrhované novely zákona o podnikání na kapitálovém trhu bude považovat takový zákazník, který má dostatečné znalosti a zkušenosti, ale také dostatečné finanční zázemí. Klíčový význam má v tomto rozlišení to, že obchodník s cennými papíry není vůči profesionálním zákazníkům povinen aplikovat pravidla pro jednání se *zákazníky*. Směrnice dále detailně upravují informování zákazníka, pravidla pro nakládání s pokyny a pro jejich provádění.

Směrnice nově zavádí institut tzv. *vázaného zástupce*, který vystupuje jako pověřenec obchodníka s cennými papíry

nebo investičního zprostředkovatele pro výkon vybraných činností.

Také se zavádí jednotný režim pro regulovaný trh s investičními nástroji a pro jeho organizátora, tzn. že není rozlišován trh burzovní a mimoburzovní. Novinkou je také možnost tzv. passportu regulovaného trhu, který tak může být zpřístupněn přeshraničně pro účastníky tohoto trhu z dalších členských států bez administrativních překážek. Je též zaváděn vícestranný obchodní systém, jakožto trh, který musí plnit nižší míru požadavků oproti trhu regulovanému. Provozování tohoto vícestranného obchodního systému je řazeno mezi hlavní investiční služby.

Navrhovaný zákon však transponuje pouze část výše uvedených směrnic, a proto bude nezbytné provést též významné novelizace prováděcích vyhlášek.

NOVĚ PUBLIKOVANÁ JUDIKATURA

Tato část obsahuje vybraná shrnutí nově publikované judikatury vztahující se především k obchodnímu a finančnímu právu. Text vlastních soudních rozhodnutí byl upraven pro účely tohoto uveřejnění.

Stanovisko NS k rozhodování obecných soudů ve věcech předběžných opatření v občanském soudním řízení

Jedním z úkolů Nejvyššího soudu ČR je dle ustanovení § 14 odst. 3 zákona o soudech a soudcích, sledovat a vyhodnocovat pravomocná rozhodnutí soudů v občanském soudním řízení a v trestním řízení a na jejich základě v zájmu jednotného rozhodování soudů zaujímat stanoviska k rozhodovací činnosti soudů ve věcech určitého druhu.

Při výkonu výše uvedené pravomoci zjistil Nejvyšší soud, že soudy rozhodující v občanském soudním řízení postupují rozdílně při posuzování otázky, zda písemné vyhotovení usnesení soudu prvního stupně o nařízení předběžného opatření musí obsahovat odůvodnění.

Z výše uvedeného důvodu zaujalo občanskoprávní a obchodní kolegium Nejvyššího soudu stanovisko následujícího znění: „Písemné vyhotovení usnesení, kterým soud prvního stupně vyhověl návrhu na nařízení předběžného opatření v plném rozsahu a nařídil navrhovatelem požadované předběžné opatření bez

slyšení ostatních účastníků řízení nebo sice po jejich slyšení, přičemž žádný z nich nevyslovil před rozhodnutím soudu s navrženým předběžným opatřením nesouhlas, nemusí obsahovat odůvodnění.“

Nestejná praxe obecných soudů ohledně rozhodování o předběžných opatřeních spočívala v jejich rozdílné interpretaci ustanovení § 169 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „oř“), jenž stanoví že: „Písemné vyhotovení usnesení, kterým se zcela vyhovuje návrhu, jemuž nikdo neodporoval, nebo usnesení, které se týká vedení řízení, anebo usnesení podle § 104a nemusí obsahovat odůvodnění.“ Spojená kolegia Nejvyššího soudu se přiklonila k názoru, že v případě rozhodování o návrhu na nařízení předběžného opatření se jedná o rozhodování o návrhu, jemuž nikdo neodporoval a z tohoto důvodu je na něj třeba aplikovat ustanovení § 169 odst. 2 oř.

Nejvyšší soud ve svém zatím jediném letošním stanovisku zaujal neformální výklad ustanovení § 169 odst. 2 oř se zřetelným záměrem snížit částečně formálnost občanského soudního řízení. Zda bude důsledkem přijetí jeho v tomto článku komentovaného stanoviska i zkrácení některých řízení a snížení zahlcení některých soudů, to ukáže teprve čas.

(Stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 13. června 2007, č.j. Cpjn 19/2006)

Jednání jménem společnosti

Dle § 13 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník jedná jménem společnosti její statutární orgán. Vztaheno na společnost akciovou, ve spojení s § 191 obchodního zákoníku, je tímto statutárním orgánem představenstvo. To řídí činnost společnosti a jedná jejím jménem. Rozhoduje o všech záležitostech společnosti, pokud nejsou obchodním zákoníkem nebo stanovami vyhrazeny do působnosti valné hromady či dozorčí rady. Pokud ze stanov nevyplývá něco jiného, jedná za představenstvo navenek jménem společnosti každý člen představenstva. Stanovy společnosti tedy mohou výše uvedené jednání za společnost blíže konkretizovat.

V situaci, kdy stanovы společnosti určují, že jménem společnosti jednají společně nejméně dva členové představenstva,

nelze se z takového určení vyloučit tím, že daní členové představenstva podepíší plnou moc k zastupování společnosti bez vymezení oblasti zastupování či jednotlivého úkonu, navíc bez jakéhokoli omezení, tedy generální plnou moc, ve které zmocní jen jednoho z nich k jakékoli dispozici s majetkem společnosti. Důvodem, proč jsou ustanoveni členové dva, je též vzájemná kontrola a odpovědnost, která by tímto zmocněním byla vyloučena a ztrácela tak význam. Nejvyšší soud zde má za to, že takový postup by byl v rozporu s právní úpravou jednání statutárních orgánů společnosti jak v zákoně, tak i ve stanovách společnosti.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 4. 2007, sp. zn. 29 Odo 1082/2005)

Aplikace § 196a odst. 3 obchodního zákoníku na příspěvkovou organizaci

Rozsudkem sp. zn. 32 Odo 1373/2005 rozhodl Nejvyšší soud o dovolání žalované ve věci, kdy se nemocnice jako žalobkyně (resp. její právní předchůdkyně) domáhala po zdravotní pojišťovně jako žalované zaplacení částky, o níž žalovaná krátila platby za zdravotní péči poskytnutou pojištěncům žalované v určitém období. Předmětnou pohledávku nabyla žalobkyně od své právní předchůdkyně, příspěvkové organizace, na základě dohody o postoupení pohledávek. Žalovaná opírala dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci mj. o splnění podmínek uvedených v ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku.

Dovolací soud se tak vedle stěžejní otázky, zda v daném případě byly dány podmínky pro krácení úhrad plateb za poskytnutou zdravotní péči či nikoli, zabýval rovněž otázkou, zda lze na nemocnici jako příspěvkovou organizaci aplikovat ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku, které zakotvuje povinnost znaleckého ocenění postupovaných pohledávek mezi vyjmenovanými osobami. Dovolací soud se ztotožnil s názorem odvolacího soudu a rozhodl, že byť by podmínky nutnosti znaleckého ocenění postupovaných pohledávek stanovené v ustanovení § 196a odst. 3 obchodního zákoníku byly splněny, nelze toto ustanovení aplikovat, a to již z toho důvodu, že právní předchůdkyně žalobkyně, příspěvková organizace, nepatří mezi osoby vymezené v tomto ustanovení, tj. mezi obchodní společnosti.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. května 2007, sp. zn. 32 Odo 1373/2005).

K pracovněprávnímu vztahu jednatele společnosti s ručením omezeným

(posuzováno podle zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů)

Podle ustálené judikatury soudů (např. R 13/1995) činnost statutárního orgánu společnosti s ručením omezeným nevykonává fyzická osoba v pracovním poměru, a to ani v případě, že není společníkem, neboť výkon funkce statutárního orgánu společnosti není druhem práce ve smyslu ustanovení § 29 odst. 1 písm. a) zákona č. 65/1965 Sb., zákoníku práce a vznik a zánik tohoto právního vztahu není upraven pracovněprávními předpisy a řídí se obsahem společenské smlouvy.

Právní předpisy ani povaha společnosti s ručením omezením však nebrání tomu, aby jiné činnosti pro tuto obchodní společnost vykonávaly fyzické osoby na základě pracovněprávních vztahů, pokud náplní pracovního poměru (nebo jiného pracovněprávního vztahu) není výkon činnosti statutárního orgánu.

Skutečnost, že fyzická osoba byla jmenována statutárním orgánem společnosti s ručením omezeným (jednatel), tedy sama o sobě nebrání tomu, aby uzavřela s touto společností smlouvu (dohodu) podle pracovněprávních předpisů, například pracovní smlouvu, dohodu o pracích konaných mimo pracovní poměr, dohodu o změně pracovní smlouvy, dohodu o rozvázání pracovního poměru apod.

Jestliže smlouva (dohoda) nesměřuje ke vzniku pracovního poměru nebo jiného pracovněprávního vztahu, jehož náplní by byl výkon činnosti statutárního orgánu společnosti s ručením omezeným, není takový právní úkon neplatný podle ustanovení § 242 odst. 1 písm. a) zák. práce, neboť se svým obsahem ani účelem nepřičí zákonu, neobchází jej a ani se jinak nepřičí zájmům společnosti.

(Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 5. 2007, sp. zn. 21 Cdo 2093/2006, publikované na www.nsoud.cz)

K rozlišení mezi smlouvou o úvěru a smlouvou o půjčce

Smlouva o půjčce má určité odlišné pojmové znaky než smlouva o úvěru. Zatímco ze smlouvy o úvěru vzniká věřiteli povinnost rezervovat a na žádost dlužníka poskytnout v jeho prospěch peněžní prostředky do sjednané výše a dlužníkovi vzniká právo (nikoliv povinnost) úvěr čerpat a povinnost

poskytnuté prostředky vrátit a zaplatit úroky, pak smlouvou o půjčce přenechává věřitel dlužníkovi peníze nebo jiné druhově určené věci a dlužník se zavazuje ve sjednané době peníze nebo jiné druhově určené věci vrátit.

Ze smlouvy o úvěru lze plnit ve prospěch dlužníka i třetím osobám (např. úhradou faktur jeho dodavatelům), avšak smlouvou o půjčce lze přenechat peníze pouze dlužníkovi (popřípadě jeho zástupci). Smlouva o půjčce vznikne na rozdíl od smlouvy o úvěru až plněním věřitele. Předmětem smlouvy o úvěru jsou peněžní prostředky, je možno je poskytnout i převodem z účtu na účet, avšak na základě smlouvy o půjčce, věřitel přenechává dlužníkovi peníze, jako věci určené podle druhu, a tudíž přenechává pouze bankovky a mince.

I když obvykle je stranou, která se zavazuje poskytnout úvěr, zpravidla banka, obchodní zákoník umožňuje, aby věřitelem byla i jiná osoba, ať už právnická nebo fyzická. Věřitel nemusí být ani podnikatelem, protože smlouva o úvěru patří mezi tzv. absolutní obchody, které se řídí obchodním zákoníkem bez ohledu na povahu účastníků závazkového vztahu.

Pro srovnání s předchozí judikaturou Nejvyššího soudu viz usnesení NS 33 Odo 779/2004, 29 Odo 350/2003 a 33 Odo 209/2005.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 5. 2007, sp. zn. 32 Cdo 922/2007)

K jednání jiné osoby v provozovně podnikatele (dle § 16 obchodního zákoníku)

Jednání jiné osoby nacházející se v provozovně podnikatele dle ustanovení § 16 obchodního zákoníku zavazuje podnikatele při současném splnění dvou podmínek. Především musí k jednání dojít v provozovně podnikatele a současně musí být splněna i podmínka, že třetí osoba nemohla vědět, že jednající osoba není k jednání oprávněna.

(Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 5. 2007, sp. zn. 32 Cdo 81/2007)

K doručení projevu vůle a k jeho účinnosti

Jednostranný písemný projev vůle je účinný vůči adresátovi okamžikem resp. dnem, kdy se ocitne v jeho dispoziční sféře a adresát má možnost se s jeho obsahem seznámit (např. vložení do poštovní schránky v místě bydliště

adresáta, zdržuje-li se tam). Není případně rozhodné, že se v tento den adresát o obsahu právního úkonu nedozvěděl (srov. 28 Cdo 72/2004).

(Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

VYBRANÉ MEZINÁRODNÍ SMLOUVY UVEŘEJNĚNÉ VE SBÍRCE MEZINÁRODNÍCH SMLUV

§ Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky o spolupráci a vzájemné pomoci v celních otázkách pod č. 25/2007 Sb.m.s.

§ Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku pod č. 31/2007 Sb.m.s.

§ Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o vzájemné ochraně duševního vlastnictví během dvoustranné vojensko-technické spolupráce pod č. 36/2007 Sb.m.s.

§ Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi vládou České republiky a orgánem výkonné moci Gruzie o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku pod č. 40/2007 Sb.m.s.

